

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଞ୍ଜୁ ମନେ ପକାଅ, ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଆତ୍ମାରୁ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ସମ୍ପ୍ରତି ରହିଲେ କେବେ ହେଲେ କୌଣସି କଥାରେ ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର:- ଡ୍ରାମାର ସମ୍ପ୍ରତି । ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ, ଏଥିରେ କିଛି ବି ନୁଆ ନୁହେଁ.... ଅବିରତ ଭାବରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଏହା ଅନାଦି ଡ୍ରାମା । ଏଥିରେ କୌଣସି କଥାରେ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ପଡ଼ିବାର ଦରକାର ନାହିଁ । କେତେକ ସନ୍ତାନ କହୁଛନ୍ତି କିଏ ଜାଣେ ଏହା ଆମର ଅନ୍ତିମ ଠା ଡମ୍ ଜନ୍ମ କି ନାହିଁ? ଏହିଭଳି ଭାବି ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ପଡ଼ି ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ପଡ଼ ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ତ ଜଣା ଅଛି ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ମୋ ଆତ୍ମାର ସ୍ଵର୍ଗର ହେଉଛି ଶାନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ, ଶାନ୍ତିଧାମର ବାସିନ୍ଦା ଅଟେ । ଏହି ପାଠ ପଢ଼ିବା କରାଯାଇଛି । ଏ କଥା କିଏ ବୁଝାଉଛନ୍ତି? ଶିବବାବା । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କର ନିଜର ରଥ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବୃଷଭକୁ ତାଙ୍କର ବାହନ ରୂପେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବୃଷଭ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ପୁରା ଅନ୍ତରାଳ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଇଏ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଶିବ ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ନାମ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବହୁତ ନାମ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହାଙ୍କ ନାମ ଶିବ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ସେହି ନିରକାର ବାବା ଅଟନ୍ତି, ଆସି ପତିତଙ୍କୁ ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି । କେହି ଭାଗୀରଥ, କେହି ନନ୍ଦୀଗଣ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ କେଉଁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥରେ ଆସୁଛି । ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ଭାରତକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଛି । ତୁମେ ସବୁ ଭାରତବାସୀ ଜାଣିଛ ଯେ ଭାରତରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତୁମେ ସବୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧରମର ଥିଲ, ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ ଥିଲ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଆସି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ କରିଥିଲି । ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା କେତେ ସାଧକ ଉପରେ କହୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛ, ବାବାଙ୍କର ଅବତରଣ ହେବାରେ ୯୦ ବର୍ଷ ହେଲାଣି । ତା’ ସହିତ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅବତରଣ ହୋଇଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଜୟନ୍ତୀ କେହି ଦର୍ଶାଉ ନାହାନ୍ତି, ଦେଖାଇବା ଜରୁରୀ କାହିଁକି ନା ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାପନା କରାଉଛି । ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରୂପେ ଗଢ଼ୁଛି । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମା ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବଂଶଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେଉଛି । ପୁଣି ଦେଖାଉଛି - ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତି ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମର ଖାଦ ବାହାରିବ । ଭଲ ଭାରତର ପୁରାତନ ଯୋଗ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ କିଏ ଶିଖାଉଥିଲେ, ଏକଥା କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ହେ ପିଲାମାନେ ତୁମେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ମୋଠାରୁ ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ମୁଁ ତୁମର ପିତା ଅଟେ । ମୁଁ କଲ୍ପ-କଲ୍ପ ଆସି, ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରାଉଛି, କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ପୁଣି ଠା ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଆସି ପତିତ ହୋଇଛ । ରାବଣର ମତରେ ଚାଲୁଛି । ଇଶ୍ଵରୀୟ ମତ ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଲ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲି । ଯାହା କିଛି ପାସ୍ ହେଉଛି, ତାହା କଲ୍ପ-କଲ୍ପ ହୋଇ ଚାଲିବ । ବାବା ପୁଣି ଆସି ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ଦାଦାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ । ପୁଣି ଏହି ଆତ୍ମାଙ୍କର ପାଳନା କରାଇବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ହିଁ ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ । ଆମ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଠା ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲ । କ୍ରମେକ୍ରମେ ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ତ ରାଜା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ତୁମର ୮ ଜନ୍ମ, ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ୧୨ ଜନ୍ମ... ଏହିପରି ହିଁ ନିଜକୁ ଭାବ ଯେ ଆମେ ଏହି ଅଭିନୟ କରୁଛୁ । ପ୍ରଥମେ ସୁର୍ୟ୍ୟବଂଶୀ ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜଧାନୀରେ ଅଭିନୟ କରିଲୁ ପୁଣି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ବାମ ମାର୍ଗରେ ଆସିଲୁ । ପୁଣି ଆମେ ୨୩ ଜନ୍ମ ନେଲୁ । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ପୁରା ଠା ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଏତେ ଜନ୍ମ ନେଉ ନାହାନ୍ତି । ଗୁରୁ ନାନକଙ୍କୁ ଆସିବାର ୫୦୦ ବର୍ଷ ହେଲାଣି, ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ୧୨-୧୪ ଜନ୍ମ ହେବ । ଏହି ହିସାବ ବାହାର କରାଯାଉଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷରେ ୬୦ ଥର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ । ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର କର ଯେ ଆମେ ହିଁ ଠା ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରିଛୁ, ପୁଣି ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯାହା କିଛି ବିଚିତ୍ର ତାହା ଡ୍ରାମା । ଯାହା ଡ୍ରାମାରେ ବିଦିଆଇଛି ତାହାର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବାବା ବେହଦର ଇତିହାସକୁ ତୁମକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଆସିଛ । ଏବେ ତୁମେ ଠା ଜନ୍ମ ପୁରା କରିଛ । ଏବେ ବାବା ପୁଣି ଥରେ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମର ଘର ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ଆତ୍ମାର ରୂପ କ’ଣ? ବିନ୍ଦୁ । ସେଠାରେ ଯେପରି ବିନ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କ୍ରମ

ଅନୁସାରେ ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । କରମ ଅନୁସାରେ ତଳକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବିନଦୁ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଏତେ ବଡ଼ ଲିଙ୍ଗ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ସନ୍ତାନ ହେଉଥିବାରୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ସଂରକ୍ଷଣ ମାଳିକ କରାଉଛି । ପରଥମେ ତୁମେ ମୋର ହେଉଛ ପୁଣି ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛି । କହୁଛ ବାବା ଆମେ ତୁମର ଅଟୁ । ତା ସହିତ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ମୋର ହେବା ମାତ୍ରକେ ତୁମର ପାଠପଢ଼ା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତୁମର ଅନତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ, ତେଣୁ କମଳ ପୁଷ୍ପପରି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ପିଲାମାନେ ପ୍ରତିଦିନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପଦ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବୁ । କେବେ ପଢ଼ିବ ହେବୁ ନାହିଁ । ୨୩ ଜନ୍ମ ତ ପଢ଼ିବ ହୋଇଛି । ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଅଟେ । ବାବା ଆସି ସହଜ କରି ବତାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତା କହୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ବେହଦର ପିତା । ସେ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହି କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ଶିବରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ଏହା ଅଧାକଳପର ଦିନ ଓ ଅଧାକଳପର ରାତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ରାତ୍ରିର ଅନତିମ ସମୟ ଏବଂ ଦିନର ଆଦି ସଂଗମ ସମୟ । ଭାରତ ସତ୍ସମୁଗ୍ର ଥିବା ସମୟରେ ଦିନ ଥିଲା । ସତ୍ସମୁଗ୍ର ତ୍ରେତା ଯୁଗକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକର ଦିନ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକ ଅଟ ନା । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମର ଏବେ ରାତ୍ରି ଚାଲିଛି । ଉକ୍ତି ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଦ୍ଵାର ଦ୍ଵାର ଧକକା ଖାଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ପୂଜା କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଟିକାଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିକିତ୍ସାରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରର ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ସନ୍ନିସ୍ତାସୀମାନେ ନିଜକୁ ଶିବୋତ୍ତମ କହି ବସିଯାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ମାତାମାନେ ଯାଇ ତାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକ ବହୁତ ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପୂଜା କରିଛି । କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ ଜ୍ଞାନ ତ ନ ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଫଳ ପୁଷ୍ପ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଠକାମା ହୋଇ ନା । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ପୁଣି ବି ହେବ । ଉଗ୍ରବାନ ଉକ୍ତଙ୍କର ରକ୍ଷକ କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଦ୍ଵାରରୁ ନେଇ ତୁମେ ଗୁରୁ କରିଆସିବ ଓ ଉକ୍ତିମାର୍ଗକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ସାଧୁମାନେ ସାଧନା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛି । ସଂଗମରେ ତୁମର ସଦ୍ଗତି ହୋଇଯାଉଛି ପୁଣି ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେ ସତ୍ ଚିତ୍ ଆନନ୍ଦ ସଂରୂପ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର କେବେ ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସନ୍ନେହର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ନିର୍ଗନ୍ଧ ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପଦ ଲାଭ ପିଲିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ତୁମକୁ ସମ୍ପଦ ଲାଭ ମିଳୁଛି । ସିଏ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ସେ ମଧ୍ୟ ବାବା, ଇଏ ମଧ୍ୟ ତୁମର ବାବା । ପୁଣି ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକ ଦ୍ଵାରା ତୁମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପରଦାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକମାନ କୁମାରୀ କୁହାଯାଉଛି । ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ବି.କେ. ରହିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଦେବତାପାଠକଠାରୁ ସମ୍ପଦ ଲାଭ ମିଳୁଛି । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମକୁ ନରକବାସୀରୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ହେ ପିଲାମାନେ - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମ ମୁଖ ଉପରେ ଥିବା ପାପର ବୋଧ ଭସନ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତୁମେ ସତ୍ତ୍ଵପରଧାନ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସଦୃଶ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଳଙ୍କାର ଥିଲ । ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ସତ୍ତ୍ଵପରଧାନ ଥିଲା । ଆତ୍ମା ପୁଣି ସତ୍ତ୍ଵ-ରଜୋ-ତମୋ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଏପରି ତମୋଗୁଣୀ ମିଳିଥାଏ । ବାବା ତୁମକୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୋତେ ଡାକୁଛ ନା ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ତାହା ତୁମକୁ ଏବେ ଶିଖାଉଛି କି ମୋ ସହିତ ଯୋଗ ରଖିଲେ ଏଥିରେ ତୁମର ସବୁ ଖାଦ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଯେତେ ସ୍ଵାଦ କରିବ ସେତେ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ । ସ୍ଵାଦ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ତ ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି - ସତ୍ସମୁଗ୍ରରେ ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପରଦା ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ଏବେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନତିମ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଏହାଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଇଏ ପାଠପଢ଼ି ପୁଣି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କରମ ଅନୁସାରେ ତ ରହିବେ ନା । ମୁଖ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ନାମ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ରହସ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଆଦି ସନ୍ତାନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟ, ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ନୁହଁ । ତୁମର କରମ, ଧର୍ମ ଶରେଷ୍ଠ ଥିଲା ପୁଣି ରାବଣର ପ୍ରବେଶତା ହେବା ଦ୍ଵାରା ତୁମର ଧର୍ମ-କରମ ସବୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ନିଜକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା କହିବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା ଲାଗୁଛି ସେଥିପାଇଁ ହିନ୍ଦୁ ନାମ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଆଦି ସନ୍ତାନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲ । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ ପୁଣି ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଭାରତବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ତ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ଯିବ । ଯେପରି ବରଯାତ୍ରୀ ଯାଇଥାନ୍ତି ନା । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସାଜନ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ସଜନୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଛି-ଛି ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ, ତୁମକୁ ଫୁଲ ଭଳି କରି ସାଥୀରେ ନେଇଯିବେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ନେଇଯିବେ । ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଦାତା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ କୁହାଯାଏ । ବେହଦର ବାବା ହିଁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବେ । ତାଙ୍କର ନାମ କ'ଣ? ଶିବବାବା । ଶରୀରର ନାମ ରଖାଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଶିବ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ତ ସୃଷ୍ଟି ଶରୀର ରହିଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର ତ କୌଣସି ଶରୀର ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଶିବବାବା ହିଁ କୁହାଯାଏ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ହେ ମାତା-ପିତା ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ବାଳକ ହୋଇଛୁ । ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଯଦି ସମସ୍ତେ ଜାଣିଯିବେ ତେବେ ଜଣା ନାହିଁ କ'ଣ ହେବ । ଦୈବୀ ବୃକ୍ଷର ଏବେ ଚାରା ଲାଗୁଛି । ହୀରାରୁ କଢ଼ି ହେବାରେ ୮୪ ଜନ୍ମ ଲାଗୁଛି । ପୁଣି ନୂଆ ରୂପରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବିଶ୍ଵ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ୮୪ ଲକ୍ଷ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ଭୁଲ ଅଟେ । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ

ବୁଝିବା କାରଣରୁ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତ ଏବେ ମିଥ୍ୟାଶକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି, ସତ୍ୟଶକ୍ତରେ ତୁମେ ସଦା ସୁଖୀ ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ୨୧ ଜନମର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ । ସବୁ ତୁମ ପୁରୁଷାରଥ ଉପରେ ରହିଛି । ରାଜଧାନୀରେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ପଦ ନିଅ, ଏଥିରେ ନାଦୁର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ହି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ନିର୍ଗତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ଭଲ ନାଦୁ ଅଟେ ନା । ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନାଶିଯାଉଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ବାବା ଆମକୁ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ଘୁରି ବୁଲିଛ, ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ ତ କେହି ହୋଇନାହାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏଠାରେ ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଲାଗିଥିଲା ଓ ବାବା ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ଖୁରୀଷ୍ଟ ଶିଖାଉନାହାନ୍ତି, ଏବେ ତୁମର ବହୁତ ଜନମର ଅନ୍ତମ ଜନମ ଅଟେ, ଏଥିରେ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ପଡ଼ ନାହିଁ । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ଅଟ । ତୁମର ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟେ ଓ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ତ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଡରାମା ମଧ୍ୟ ଅନାଦି ଚାଲି ଆସୁଛି । କେବେ ତିଆରି ହେଲା, ଏକଥା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ବିଶ୍ଵ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଏହା ସଂଗମଯୁଗ, ଛୋଟ ଯୁଗ ଅଟେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛନ୍ତି ମୂଳ । ବାବା ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିର୍ଗତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସନ୍ତାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମକୁ ଜେନେବାପାଞ୍ଚକ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଯେ ପରମ୍ପରା ନିଜକୁ ବି.କେ. ନ ଭାରୁଛ ସେ ପରମ୍ପରା ସମ୍ପତ୍ତି କିପରି ମିଳିବ । ତଥାପି କେହି କିଛି ନା କିଛି ଜଞ୍ଜନ ଶୁଣିଲେ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାରେ ଆସିଯିବେ । ଆସିବାକୁ ତ ନିର୍ଗତ ପଡ଼ିବ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଗୀତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ହିଁ ନାହିଁ । ଗୀତା ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଦୈବୀ ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ଯାହା ଦ୍ଵାରା ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଦେବତା ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବେ । ଆରୁ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିର୍ଗତ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପାର୍ଟକୁ ନାଶି ସର୍ବଦା ନିର୍ଗତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଡରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଡରାମା ଉପରେ ଅଟଳ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଏହି ଅଳ୍ପ ସମୟର ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ବରସା ନେବାକୁ ହେବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମାରୁ ଖାଦ ବାହାର କରି ନିଜକୁ କଡ଼ିରୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ମିଠା ବୁଦ୍ଧିର ଚାରା ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ:- ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସର୍ବଦା ମଗ୍ନ ରହି ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଏକରସ କରୁଥିବା ସାକ୍ଷୀଦରଷ୍ଟା ଭବ । ଏବେ ଏଭଳି ପରୀକ୍ଷା ସବୁ ଆସିବ ଯାହାକି ସଂକଳ୍ପରେ ବା ସ୍ଵପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ନ ଥିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମର ଅଭ୍ୟାସ ଏଭଳି ହେବା ଦରକାର ଯେପରି ଅଳ୍ପ ସମୟର ନାଟକ ଗୁଡ଼ିକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ଅତି ଦୁଃଖଦାୟକ ହୋଇଥାଉ ବା ହସମଜାର ଦୁଃଖ ହୋଇଥାଉ, ସେଥିରେ କିଛି ନାହିଁ । ସେହିଭଳି କାହାର ରମଣୀକ ଅର୍ଥାତ୍ ମଜାଳିଆ ପାର୍ଟ ହୋଇଥାଉ ବା କୌଣସି ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାର ଗମ୍ଭୀର ପାର୍ଟ ହୋଇଥାଉ... ସବୁ ଦୁଃଖକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖ ଏବଂ ତୁମର ଅବସ୍ଥା ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଥିରେ ଏକାଭଳି ରହୁ । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ସେତେବେଳେ ରହିପାରିବ ଯେତେବେଳେ ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ମଗ୍ନ ରହୁଥିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଦୃଢ଼ ନିର୍ଗତ ଦ୍ଵାରା ଯଦି ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ନିର୍ଗତ କରିଦେବ ତେବେ ସର୍ବଦା ନିର୍ଗତରେ ରହିବ ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ଅବସ୍ତକ୍ତ ଈଶ୍ଵର:- ନିର୍ଗତର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିର୍ଗତ ଏବଂ ନିର୍ଗତ ରୁହ ।

କର୍ମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ନିର୍ଗତ କରିନିଅ ଯେ ମୋ'ର ବିନୟ ହୋଇକରି ହିଁ ରହିଛି । ମୁଁ ଅନେକ କଳ୍ପ ବିନୟୀ ହୋଇ ସାରିଛି । ଯେବେକି ଅନେକ କଳ୍ପ, ଅନେକ ଥର ବିନୟୀ ହୋଇ ବିନୟ ମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହେବାର ବା ପୂଜା ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇସାରିଛି, ତେବେ ସେଇଆକୁ ହିଁ ଏବେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ହୋଇସାରିଥିବା କର୍ମକୁ ପୁଣି ଥରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାର ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ... । ହୋଇସାରିଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି 'ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ'ର ଗାୟନକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ହେବ ।